

Willa jak malowanie

Zabytkowa willa przy alei Zwycięstwa 27, stojąca u początku alei lipowej (ul. Narutowicza) wiodącej do gmachu głównego Politechniki Gdańskiej zdecydowanie wyróżnia się spośród okolicznej zabudowy w swej szacie zewnętrznej, a w środku można podziwiać polichromowane sufity, snycerkę, stolarkę okienną i drzwiową nawiązujące do dawnej świetności sztuki stolarskiej i wreszcie zabytkowy piec kaflowy.

Pochodzący z XIX wieku budynek należał do dawnej mieszkalnej zabudowy rezydencjonalnej, wówczas podmiejskiej, zlokalizowanej pomiędzy Gdańskiem a Wrzeszczem. Budynek został zaznaczony w planie Wrzeszcza w roku 1913. Mieścił się pod numerem 11 na ówczesnej Grosse Allee (Wielkiej Alei). Wówczas pełnił funkcję mieszkalną. Przez ostatnie lata w budynku znajdowała się siedziba PCK.

We wrześniu 2006 roku, budynek przy al. Zwycięstwa 27 Politechnika Gdańska nabyła od gminy Gdańsk. Obiekt – posadowiony na działce o powierzchni 2206 m² – wymagał generalnego remontu. Prace ruszyły 5 czerwca 2008 roku. Renowacji poddane zostały zachowane elementy zabytkowe, a odtworzeniu brakujące. Na dachu na przykład zamiast papy leży dachówka. Odtwarzano detale snycerskie. I jeszcze ciekawostka – zachował się drewniany sufit z dekoracją w postaci herbów miast i choć budził podziw to okazało się, że pod nim ukryte są polichromie pochodzące z czasu budowy willi. Konserwator zdecydował o przywróceniu stanu pierwotnego.

– W Trójmieście takich budynków jest naprawdę niewiele. W budynku willowym Politechniki Gdańskiej zachowało się sporo zabytkowych elementów. Ocalono i zrekonstruowano ich możliwie wiele – mówi Elżbieta Sieniawska z urzędu konserwatorskiego. – Wyeksponowano nawet fragment dawnej nawierzchni odnalezioną pod powierzchnią gruntu. Przed południowo-wschodnim wejściem do budynku można podziwiać regularnie ułożone płyty ze stylizowanym motywem biało-czerwonej mozaiki.

11 lutego 2009 roku komisja ds. odbioru technicznego i przekazania budynku do użytkowania, oceniała wykonane prace: począwszy od elewacji, poprzez polichromie sufitu, snycerkę wewnętrzną, stolarkę okienną i drzwiową, a na zabytkowym piecu kaflowym skończywszy. Wszystkie prace prowadzone były w oparciu o pozwolenia wojewódzkiego konserwatora zabytków na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane.

Obiekt stanął do konkursu Generalnego Konserwatora Zabytków pn.: „Zabytek zadbany”. Konkurs ten promuje najlepsze realizacje konserwatorskie i wzory zagospodarowania obiektów zabytkowych przez ich użytkowników. Wieloletnia tradycja konkursu wyłoniła już wiele wartościowych inicjatyw przywracających zabytkom ich właściwy charakter.

Politechnika Gdańska już w 2005 roku zdobyła tytuł „Zabytek zadbany” za renowację gmachu głównego. Wówczas uzasadniono to we wniosku konkursowym w ten sposób: „Rehabilitacja zabudowy o znacznych walorach kulturowych wpisuje się w działania Politechniki Gdańskiej zmierzające do ochrony i eksponowania charakterystycznych elementów kompozycji przestrzeni określających tożsamość Wrzeszcza. Jednoczesne tworzenie kompleksu naukowo-dydaktycznego na bazie usług nauki i towarzyszących im terenów zielonych pozwala przywracać zabytkom ich właściwy charakter”

Zgodnie z zarządzeniem rektora Politechniki Gdańskiej z 5 lutego 2009 roku, budynek przeznaczony został dla Działu Badań Naukowych, na Centrum Wiedzy i Przedsiębiorczości.

Politechniczna willa wpisana jest do rejestru zabytków nieruchomych województwa pomorskiego pod nr 1634 (decyzja WKZ nr 1169 z dn. 8.07.1997).

Opracowano na podstawie: <http://www.pg.gda.pl>